

106862

ADVIES

in het geding tussen:

mevrouw A, wonende te L, hierna te noemen verzoekster
gemachtigde: mevrouw mr. A.M.T. Wigger

en

het bestuur van de B, gevestigd te L, verweerder, hierna ook te noemen het bevoegd gezag
gemachtigde: de heer mr. M.R.A. Dekker

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 10 juni 2015 heeft verzoekster bij de Commissie een geschil aanhangig gemaakt over het besluit van 20 mei 2015 van verweerder om haar zoon, C, van E te verwijderen. Verweerder heeft op 24 juni 2015 een verzoekschrift ingediend en aangevuld op 9 en 12 juli 2015. De mondelinge behandeling van het geschil vond plaats op 14 juli 2015 te Utrecht.

Verzoekster was ter zitting aanwezig, vergezeld door haar zoon C en bijgestaan door haar gemachtigde.

Namens verweerder waren aanwezig de heer F, mevrouw G en mevrouw H, respectievelijk rector/bestuurder, afdelingsleider havo en afdelingsleider vwo van E, daartoe bijgestaan door hun gemachtigde.

Namens het samenwerkingsverband VO 28-01 was aanwezig, mevrouw J, directeur

Verzoekster heeft ter zitting een pleitnota overgelegd.

De Commissie heeft op 16 juli 2015 partijen schriftelijk op de hoogte gebracht van haar oordeel.

2. DE FEITEN

1. Verzoekster heeft twee kinderen: D en C. Allebei de kinderen zijn het schooljaar 2012-2013 begonnen op E (hierna ook te noemen de school). Het schooljaar 2014-2015 zat C voor de tweede keer in de vierde klas van het vwo. C heeft zijn overgangsbewijs gehaald en kan het schooljaar 2015-2016 beginnen in 5 vwo.
2. D heeft lichamelijke klachten als gevolg waarvan zij het onderwijsprogramma niet fulltime op school kan volgen. Als D naar school gaat, maakt zij gebruik van krukken en een scootmobiel.
3. Op 11 mei 2015 waren C, D en verzoekster betrokken bij een incident op school, waarna verzoekster en C door de politie zijn aangehouden. Partijen verschillen van mening over het verloop hiervan.
4. Naar aanleiding van het incident heeft de school C en D met ingang van 12 mei 2015 voor vijf dagen geschorst. De school heeft verzoekster voor die periode een schoolverbod opgelegd. Dit is bevestigd bij brief van 12 mei 2015.

In deze brief heeft de school aangekondigd te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om C en D van school te verwijderen.

5. Op 20 mei 2015 heeft er een gesprek plaatsgevonden waarbij aanwezig waren de rector/bestuurder, de afdelingsleider havo, de gemachtigde van E, verzoekster en een

onderwijsconsulent. De rector heeft tijdens dit gesprek onder meer het voorgenomen besluit C te verwijderen, toegelicht. Later op die dag heeft de rector het definitieve verwijderingsbesluit aan verzoekster gestuurd.

6. In het verwijderingsbesluit van 20 mei 2015 staat dat verweerder over de verwijdering overleg heeft gevoerd met de inspectie. Daarnaast heeft verweerder in het besluit opgenomen dat K te M bereid is om C op die school toe te laten.
7. Verzoekster heeft op 25 mei 2015 in reactie op het verwijderingsbesluit een brief gestuurd aan de rector, de afdelingsleider havo en de zorgcoördinator waarin ze haar excuses aanbiedt voor "al hetgeen u heeft ervaren naar aanleiding van het voorval d.d. 11 mei jl." In deze brief licht verzoekster toe dat persoonlijke omstandigheden (ziekten D en verzoekster, financiële zorgen, stress die dit met zich meebrengt) bij hebben gedragen tot het incident van 11 mei 2015. Verzoekster heeft aan het einde van de brief verzocht om haar kinderen niet van school te verwijderen.
8. Op 10 juni 2015 heeft verzoekster bezwaar aangetekend tegen het besluit van 20 mei 2015 om C van school te verwijderen. Diezelfde dag heeft verzoekster een verzoekschrift ingediend bij de Geschillencommissie Passend Onderwijs.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Standpunt verzoekster

Voor D is een speciaal toetsrooster gemaakt. Als D een toets heeft, haalt zij de toets bij de afdelingsleider havo op om de toets vervolgens te maken. D ging ervan uit dat zij op 11 mei 2015 in de ochtend een toets mocht inhalen. C was mee om D te helpen met het vervoer. C klopte aan op de deur van de kamer van de afdelingsleider en vroeg naar de toets. De afdelingsleider wilde de toets niet geven. Omdat C weet dat de pijn in de benen van D steeds erger wordt naarmate de dag verstrijkt, heeft hij er bij de afdelingsleider op aangedrongen dat D de toets mocht doen. Hij heeft daarom een aantal keer duidelijk gevraagd naar de toets, maar hierbij niet geschreeuwd. Toen de afdelingsleider na vijf minuten voorstelde om naar de rector te gaan, is dat gebeurd. D en C moesten in de hal wachten. Na vijf minuten is C naar de kamer van de rector gegaan. Hij heeft aangeklopt en vroeg in de deuropening of D de toets kon maken. De rector vroeg hem te wachten en dat deed hij. Na tien minuten wachten is C opnieuw naar de kamer van de rector gegaan. Hij zag dat D meer pijn kreeg. De rector vroeg C weg te gaan. Dat heeft hij niet gedaan, hij bleef in de deuropening staan. C heeft niet geschreeuwd en heeft geen verbaal geweld gebruikt. Hij heeft ook niet gefilmd. Hij was wel volhardend en voelde wanhoop. Het enige wat hij wilde, was dat D haar toets kon maken. Toen C de afdelingsleider weer zag, is hij haar achterna gelopen terwijl hij haar vroeg naar de toets. C heeft de afdelingsleider niet aangeraakt en heeft de nodige afstand bewaard. Waarom D de toets niet mocht maken was niet duidelijk.

Op enig moment heeft C zijn moeder gebeld om te vertellen wat er aan de hand was. Verzoekster was al onderweg naar school, omdat zij die ochtend een afspraak had om over de begeleiding van D te praten. Toen verzoekster eenmaal op school was, heeft zij er ook op aangedrongen dat D de toets zou mogen doen. Verzoekster wilde voorkomen dat D, die toch al achterstand had, nog meer achterop zou raken.

Toen de politie kwam en C vroeg de school te verlaten heeft C gezegd dat dat niet mogelijk was omdat hij die dag nog les had. Daarop heeft de politie C aangehouden. De politie heeft verzoekster ook aangehouden.

Na het incident heeft verzoekster gevraagd om een verzoenend gesprek. Verzoekster wist niet dat het gesprek van 20 mei 2015 was bedoeld als hoorzitting. Het was in de beleving van verzoekster geen hoorzitting omdat meteen duidelijk was dat C van school verwijderd zou worden. Dat deelde de rector mee.

In haar brief van 25 mei 2015 heeft verzoekster uitgebreid beschreven wat er speelt in haar gezin en waarom C er zoveel belang bij heeft om op E te mogen blijven. C heeft zijn vrienden op E, C kan goed opschieten met de docenten en hij kan zijn zus D helpen bij het vervoer naar school. K is geen goede optie omdat de school verder weg is en verzoekster financieel niet in staat is om een goede fiets voor C te kopen of de kosten voor openbaar vervoer te betalen. C heeft veel aan zijn hoofd door de slechte gezondheid van zijn zus en van zijn moeder. Het zou C erg schaden als daar ook nog bij komt dat hij voor de laatste twee jaar van het vwo naar een andere school moet.

Bij het nemen van het definitieve verwijderingsbesluit zijn bovenstaande belangen onvoldoende meegewogen. Aan het belang van de school om in de toekomst gevrijwaard te worden van herhaling van een situatie zoals zich heeft voorgedaan op 11 mei 2015, kan worden tegemoet gekomen door medewerking te verlenen aan een goede begeleiding van C in de communicatie met school.

C heeft ter zitting zijn excuses aangeboden. Hij heeft niemand willen bedreigen of intimideren. C kon niet eerder zijn excuses aanbieden omdat hij na 11 mei 2015 niet meer naar school mocht.

Standpunt bevoegd gezag

Alhoewel in het toetschema van D niet was opgenomen, dat zij op 11 mei 2015 een toets zou inhalen, eiste C dat de toets die ochtend zou worden afgenomen bij zijn zus. C kwam ongevraagd en filmend de kamer van de afdelingsleider havo binnenstormen. Omdat de afdelingsleider in gesprek was, vroeg zij C de kamer te verlaten. C weigerde dat en bleef hameren op de toets die zijn zus moest maken. Daarop is de afdelingsleider met C en D, die er ook was, naar de hal gelopen en heeft zij C gezegd te wachten op de rector. C is toen de kamer van de rector binnengegaan. Hij eiste dat de rector er voor zou zorgen dat zijn zus een toets kon maken. C reageerde niet op het verzoek van de rector om de kamer te verlaten. Hij bleef maar roepen dat zijn zus de toets moest maken. Onderwijl filmde C alles met zijn telefoon. Niet lang daarna kwam verzoekster de kamer van de rector binnenstormen en ook zij eiste van alles. C nam geen genoegen met de situatie. Ondanks dat de rector en de afdelingsleider C vele malen tot rust maanden en hem vertelden dat anders de politie ingeschakeld zou worden, is C de afdelingsleider gaan volgen. Zij voelde zich bedreigd en geïntimideerd en probeerde C van zich af te schudden door naar de personeelskamer te gaan. C bleef de afdelingsleider volgen, ook in de personeelskamer. C ging steeds heel dicht bij de afdelingsleider staan en bleef herhalen dat zij zijn zus een toets moest laten maken. Omdat de situatie bedreigend was, heeft de rector de politie gebeld. De politie heeft verzoekster aangehouden omdat zij niet vrijwillig weg wilde gaan. Later is ook C door de politie aangehouden. De politie hoefde D niet aan te houden. Zij heeft de school vrijwillig verlaten.

Alles bij elkaar heeft het incident van het begin tot het einde ruim een half uur geduurd. Het incident heeft veel onrust veroorzaakt op school.

C heeft voor zijn gedrag, tot aan de zitting, geen excuses aangeboden.

Op 20 mei 2015 is verzoekster gehoord. C was niet aanwezig bij het gesprek. Aan het begin van het gesprek heeft de rector gezegd dat hij voornemens was om C te verwijderen en hij heeft uitgelegd waarom hij dat voornemen had. Vervolgens heeft hij gezegd dat het de bedoeling was dat verzoekster hierop zou reageren. Dat is gebeurd. Het was volstrekt helder dat verzoekster het er niet mee eens was. In het belang van C heeft het bevoegd gezag het besluit niet uitgesteld en meteen in de middag van 20 mei 2015 het besluit genomen om C te verwijderen.

Alvorens het verwijderingsbesluit te nemen, heeft verweerder de verschillende belangen tegen elkaar afgewogen. Het belang van C is dat hij zijn school kan afmaken. Verweerder heeft er voor gezorgd dat C zijn vwo kan afmaken op het nabij gelegen K.

Het belang van de school is dat er op school rust en veiligheid heerst. Deze rust en veiligheid heeft C door zijn gedrag zeer ernstig geschaad. Zijn gedrag was onacceptabel en reden om over te gaan tot verwijdering.

Het belang van C om op E te blijven weegt niet op tegen het belang van de medewerkers om in de toekomst gevrijwaard te worden van dergelijk agressief en intimiderend gedrag.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De beoordeling van het verzoek

De formele eisen van de verwijdering

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag conform artikel 14 lid 2 van het Inrichtingsbesluit Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) overleg heeft gevoerd met de onderwijsinspecteur, voordat het verwijderingsbesluit is genomen. Ook heeft het bevoegd gezag conform artikel 27 lid 1 WVO een andere school bereid gevonden om C toe te laten.

De beslissing tot definitieve verwijdering van een leerling betreft een ingrijpend besluit voor zowel de leerling zelf als zijn ouders, zodat zij in de gelegenheid gesteld moeten worden om daarover te worden gehoord alvorens het besluit wordt genomen. Dat is bepaald in artikel 14 lid 1 van het Inrichtingsbesluit WVO. Ter zitting is komen vast te staan dat het bevoegd gezag C niet heeft gehoord voor het nemen van de verwijderingsbeslissing.

Evenmin heeft het bevoegd gezag in het besluit de mogelijkheid van herziening opgenomen, zoals is bepaald in artikel 27 en 28 van het leerlingenstatuut. In het definitieve verwijderingsbesluit is weliswaar conform artikel 15 lid 1 en 2 van het Inrichtingsbesluit WVO opgenomen dat binnen zes weken bezwaar gemaakt kan worden bij het bevoegd gezag maar niet dat verzoekster en C bij de rector een herzieningsverzoek kunnen indienen. Hierdoor heeft verweerder gehandeld in strijd met het leerlingenstatuut.

Op grond van het bovenstaande stelt de Commissie vast dat het verwijderingsbesluit is genomen in strijd met de daarvoor geldende wettelijke bepalingen en interne regels van verweerder, hetgeen onzorgvuldig is geweest.

De inhoudelijke beoordeling van de verwijdering

Het bevoegd gezag komt beleidsvrijheid toe ten aanzien van de beslissing een leerling definitief te verwijderen van school. Dit brengt met zich mee dat de Commissie de redelijkheid van een dergelijke beslissing qua inhoud en totstandkoming kan toetsen.

Het gaat er daarbij niet om dat een andere beslissing mogelijk is maar of de voorliggende beslissing de toets der redelijkheid kan doorstaan.

In het besluit is opgenomen dat is besloten tot definitieve verwijdering over te gaan omdat het gebruiken van fysiek en verbaal geweld tegen een docent als dusdanig ernstig mag worden gewaardeerd dat er geen andere oplossing is dan C van school te verwijderen. Daarbij speelt volgens het bevoegd gezag ook het belang van de betreffende werknemer mee, die het recht heeft om gevrijwaard te worden van dit soort gedrag op een school. Op een school dient veiligheid en rust te heersen, aldus verweerder.

Over wat er op 11 mei 2015 precies is gebeurd, verschillen partijen van mening. Volgens verweerder heeft C geschreeuwd, gefilmd en was hij agressief. C heeft dit weersproken. Aangezien partijen over de exacte aard van de gedragingen tegengestelde visies hebben en de Commissie geen doorslaggevende informatie heeft die een van de visies meer aannemelijk maakt, kan niet vastgesteld worden dat C ernstig verbaal en fysiek geweld heeft gebruikt tegen een docent. C heeft erkend dat hij te vasthoudend is geweest. Verder is gebleken dat C geen gevolg heeft gegeven aan het dringend verzoek van de rector om het gebouw te verlaten en uiteindelijk de politie is ingeschakeld die tot aanhouding van C is overgegaan. Dit staat derhalve voor de Commissie vast. Alhoewel datgene dat is komen vaststaan serieuze en zwaarwegende omstandigheden betreffen, acht de Commissie deze gedragingen van C van onvoldoende gewicht om te dienen als grondslag voor de meest verstrekende sanctie die verweerder kan opleggen, namelijk verwijdering van de school. Volgens de verklaringen van verweerder was C tot aan het incident van 11 mei 2015 een reguliere en probleemloze leerling voor de school zodat er, wat C betreft, sprake is geweest van een op zichzelf staand incident. Gezien deze omstandigheden had het op de weg van verweerder gelegen de kans op herhaling te onderzoeken, te meer nu hij zo nadrukkelijk heeft aangegeven dat hij voor de toekomst gevrijwaard wenst te blijven van incidenten zoals deze. Dat is niet gebeurd. Evenmin heeft verweerder onderzocht of het beoogde doel op een andere manier bereikt had kunnen worden. Verweerder heeft derhalve niet in redelijkheid het besluit tot verwijdering kunnen nemen.

Alles overziende concludeert de Commissie dat het bestreden besluit niet voldoet aan de daarvoor geldende formele voorschriften en evenmin naar zijn inhoud de redelijkheidstoets kan doorstaan zodat de Commissie het verzoek gegrond acht.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie het verzoek gegrond en adviseert het bevoegd gezag om het bestreden besluit in te trekken.

Aldus gedaan te Utrecht op 17 september 2015 door mr. drs. P.H.A. van Geel, voorzitter,
drs. R. Kraakman en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van mr. A.A. Veraart, secretaris.

mr. drs. P.H.A. van Geel
voorzitter

mr. A.A. Veraart
secretaris

De Commissie heeft op 16 juli 2015 partijen schriftelijk op de hoogte gebracht van haar oordeel.